

ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

УДК 336.221.4:351.778.31
JEL Classification H30, L95
DOI 10.33111/EE.2024.53.KavunA

A. Kavun
Postgraduate student of
Private institution of higher
education «European university»
ORCID: 0009-0001-8494-3879

A. V. Kavun
аспірант кафедри менеджменту
та маркетингу,
ПВНЗ «Європейський універси-
тет»

ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ПРИ НАДАННІ ПОСЛУГИ ПИТНОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ

Анотація. Статтю присвячено питанням застосування спрощеної системи оподаткування при наданні послуги водопостачання з використанням такої організаційно-правової форми утримання та обслуговування систем водопостачання, як комунальне підприємство. Виконано аналіз особливостей оподаткування послуги водопостачання залежно від вибору організаційно-правової форми утримання та обслуговування. Розглянуто вплив обраної системи оподаткування на структуру тарифу та адміністративну модель організації послуги на рівні громади. Розглянуто особливості функціонування спрощеної системи оподаткування та практичні проблеми її повноцінного використання при наданні послуги водопостачання. Обґрунтовано необхідність зміни підходу до оподаткування такої соціально важливої послуги, як питне водопостачання.

Ключові слова: спрощена система оподаткування, єдиний податок, послуга питного водопостачання, управління послугою, комунальне підприємство, тариф, утримання та обслуговування.

PROBLEMS OF APPLICATION OF THE SIMPLIFIED TAXATION SYSTEM WHEN PROVIDING DRINKING WATER SUPPLY SERVICES

Annotation. The article is devoted to the issues of applying a simplified taxation system when providing such a socially important service as centralized drinking water supply. Special attention was paid to the issues of providing water supply services in communities of villages and small towns using such an organizational form of

operation and maintenance of water supply systems as a communal enterprise.

It was determined that having progress in achieving universal and equal access to safe and affordable drinking water for all in Ukraine requires proper organization and functioning of the operation and maintenance mechanism.

The study showed that the communal enterprise is the most widespread organizational form of providing drinking water services, and in the case of organizing services in small rural communities, it remains almost the only form that enables local self-government bodies to conduct their tasks and obligations to provide the population with drinking water.

It is emphasized that despite the significant social importance of water supply service, operators of centralized drinking water supply services do not have tax benefits. In addition, the most widespread form of operation and maintenance — communal enterprise, is limited in access to the simplified taxation system.

Conducted analysis of the features of taxation of the water supply service in dependency of the choice of the system of taxation. The features of the functioning of the simplified taxation system were considered. The possibility of communal enterprises of small communities to be on a simplified taxation system was studied.

It was justified that allowing the utility companies to switch to a simplified taxation system will contribute to improving the financial support of the water supply industry, reducing the tax burden, and simplifying accounting and tax operations.

It was justified the further necessity to conduct studies on improving organizational and financial tools for ensuring better access of population to drinking water supply.

Keyword: simplified taxation system, single tax, drinking water supply service, water supply management, communal enterprise, tariff, operation and maintenance.

Вступ. Галузь централізованого питного водопостачання потребує значної концентрації зусиль і ресурсів для розвитку та досягнення Україною глобальних Цілей сталого розвитку. Широкомасштабне вторгнення росії на територію України зумовило нові виклики та значно погіршило доступ населення до безпечної питної води. До хронічних проблем галузі додалися потреби у терміновому відновленні пошкодженої водної інфраструктури та пошуку шляхів забезпечення питною водою деокупованих та прифронтових територій.

В таких умовах важливим є фінансова стійкість та надійність функціонування надавачів послуги питного водопостачання. Формування простої та зрозумілої системи оподаткування, яка враховує соціальну важливість сфери питного водопостачання, не створює надмірне фіскальне навантаження та при цьому забезпечує рівні умови для будь-якої організаційно-правової форми

утримання та обслуговування, є важливою складовою надання якісної послуги питного водопостачання та розвитку галузі.

Постановка завдання. Необхідність дослідження застосування спрощеної системи оподаткування при наданні послуги централізованого водопостачання зумовлена складнощами, з якими стикається сфера питного водопостачання та громади у вирішенні завдання забезпечення мешканців питною водою. Переважна більшість громад сіл, селищ і малих міст безальтернативно обирають таку організаційно-правову форму утримання й обслуговування, як комунальне підприємство. Наразі чинне податкове законодавство не передбачає можливості обирати спрощену систему оподаткування для комунальних підприємств. В той же час інші доступні форми утримання та обслуговування можуть бути платниками єдиного податку. Перебування комунальних підприємств на загальній системі оподаткування та відсутність зниженої ставки оподаткування податком на додану вартість створює додаткове фіскальне навантаження. Важлива для економіки та забезпечення добробуту населення галузь, яка відчуває хронічне недофінансування та має значну залежність від субсидій, не може застосувати спрощену систему оподаткування.

Метою статті є показати соціальну складову надання послуги водопостачання, відобразити особливості організації послуги на рівні громади, обґрунтувати важливість для розвитку галузі можливості застосування комунальними підприємствами спрощеної системи оподаткування.

Результати. Сфера питного водопостачання, особливо у сільських та селищних громадах, потребує значної уваги, концентрації зусиль та ресурсів усіх зацікавлених сторін. Право людини на воду — право кожного мати доступ до достатньої кількості, безпечної, прийнятної, фізично доступної води для особистого та домашнього використання [1]. У глобальному вимірі забезпечення загального і рівноправного доступу до безпечної і недорогої питної води для всіх є одним з 169-ти завдань Цілей сталого розвитку (ЦСР), а саме — завданням 6.1 ЦСР [2]. Україна підтримала проголошені резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй глобальні ЦСР та взяла зобов'язання досягти ЦСР № 6 із забезпечення доступності та сталого управління водними ресурсами та санітарією [3]. З метою відслідковування прогресу досягнення глобальної ЦСР 6.1 застосовується лише один глобальний індикатор, який показує частку населення, яке користується безпечно керованою питною водою (safely managed drinking water services), або у трактуванні С. В. Сороковської, які

надаються на засадах «безпечного управління» [4]. Для вимірювання прогресу у досягненні національної ЦСР 6.1 «Забезпечити доступність якісних послуг з постачання безпечної питної води, будівництво та реконструкцію систем централізованого питного водопостачання із застосуванням новітніх технологій та обладнання» використовується п'ять індикаторів, серед яких індикатори 6.1.1–6.1.3 оцінюють якість води, а індикатори 6.1.4–6.1.5 частку сільського та міського населення, яке має доступ до централізованого водопостачання.

У будь-якому разі досягнення прогресу, що у вимірі глобального, що національних індикаторів, передбачає належну організацію та функціонування системи утримання та обслуговування. Реалізуючи свої повноваження у сфері питного водопостачання органи місцевого самоврядування організують передачу об'єктів водної інфраструктури в оренду, концесію чи господарське відання залежно від обраної моделі утримання й обслуговування. Надавати послуги централізованого водопостачання можуть підприємства питного водопостачання — організаційно-правові форми більшості видів господарських товариств.

В Україні переважаючою організаційно-правовою формою надання послуг питного водопостачання є комунальне підприємство. За інформацією з Реєстру суб'єктів господарювання, які провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, діяльність яких регулюється НКРЕКП, станом на 31.08.2024 серед 32 суб'єктів господарювання ліцензіатів НКРЕКП лише 4 мають організаційно правову форму відмінну від комунального підприємства [5]. Ліцензіатами НКРЕКП — це великі підприємства з річним обсягом реалізації понад 300 тис. м³, які обслуговують території з населенням більше від 100 тис. осіб.

Якщо дослідити організаційно правову форму надання послуги питного водопостачання у сільських і селищних громадах, системи водопостачання яких базуються на власних джерелах водопостачання, то майже із стовідсотковою ймовірністю надавачами послуг водопостачання будуть локальні комунальні підприємства. Практика показує, що бізнес не виявляє зацікавленості в отриманні в оренду чи концесію об'єктів у сфері водопостачання, і причинами цього є надмірна заполітизованість процесу тарифоутворення, поганий стан об'єктів водної інфраструктури, складність отримання в оренду / концесію майна комунальної власності, низька щільність забудови [6].

За всіма ознаками комунальні підприємства здійснюють комерційну діяльність та перебувають на загальній системі оподатку-

вання, хоч у випадку водопостачання основним завданням є не отримання прибутку, а забезпечення стійкого функціонування системи водопостачання та максимальне задоволення потреб споживачів при розумному рівні витрат.

На підтвердження умовної комерційності надавачів послуги з водопостачання розглянуто інформація про середній тариф по Україні на послугу водопостачання та середню собівартість цієї послуги. Станом на 01 січня 2023 р. середній тариф на послугу становив 15,13 грн/м³, а собівартість була 18,04 грн/м³ [7, с. 63].

За всієї умовної комерційності і соціальної важливості водопостачання підприємства питного водопостачання не мають жодних пільг з оподаткування. Скоріше навпаки, навіть наявна певна дискримінація найбільш розповсюдженої форми утримання та обслуговування — комунального підприємства. На відміну від більшості господарських товариств і фізичних осіб підприємців, комунальні підприємства не можуть обрати спрощену систему оподаткування.

Відповідно до Податкового кодексу України (ПКУ) юридична особа або фізична особа-підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам і реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному гл. 1 розділу XIV ПКУ. Платниками єдиного податку третьої групи можуть бути юридичні особи — суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 1167 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Обмеження встановлює пп. 291.5.5 ПКУ, який зазначає, що не можуть бути платниками єдиного податку першої — третьої груп суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 %. Так як засновником комунального підприємства є територіальна громада та частка громади становить 100 % у статутному фонді підприємства, комунальні підприємства не можуть обрати спрощену систему оподаткування.

І, не зважаючи на заборону перебування на спрощеній системі оподаткування, постає питання, а чи достатньо ліміту у 1167 розмірів мінімальної заробітної плати, навіть для підприємств — надавачів послуг водопостачання у невеликих сільських та селищних громадах та чи варто починати боротьбу за право перебування комунальних підприємств на спрощеній системі

оподаткування з огляду на невеликий ліміт. Адже реформа децентралізації, яка поміж іншого передбачає формування спроможних громад, спричинила зміни адміністративно-територіального устрою шляхом об'єднання (укрупнення) територіальних громад і за замовчуванням — оптимізацію управлінських процесів. У цьому контексті досить природним виглядає процес укрупнення чи злиття надавачів публічних послуг у громаді. Певною мірою вбачається оптимальним таке рішення: одна громада одне комунальне підприємство, що мало б означати значне збільшення території обслуговування та й, відповідно, доходу підприємства, який мав би перевищувати максимально можливу межу перебування на спрощеній системі оподаткування. Для багатьох громад це твердження правильне і, навіть маючи право переходу на єдиний податок, комунальні підприємства таких громад не змогли б ним скористатися саме через великий дохід. В той же час значна частина територіальних громад має кілька комунальних підприємств, які надають різні види послуг та обслуговують різні території. Наявність кількох підприємств необов'язково свідчить про неефективну організаційно-управлінську структуру. Необхідно враховувати територіальні особливості, фактор наявності тієї чи тієї послуги в населених пунктах громади, наявність і функціонал комунальних підприємств, які працювали до об'єднання. Як приклад розглянемо ситуацію з надавачами послуг водопостачання і водовідведення у Новоолександрівській громаді Дніпропетровської обл., де надавачами цих послуг є три різні комунальні підприємства. Послугу водопостачання у селах Новоолександрівка, Дослідне та Старі Кодаки надає КП «Дніпроводоканал» Дніпровської міської ради, послугу водовідведення у селі Новоолександрівка надає місцеве КП «Сура» Новоолександрівської сільської ради, для забезпечення водою Волоського старостинського округу у 2016 р. засновано КП «Волоські мережі». У цьому випадку створення КП «Волоські мережі» не ототожнюється з дублюванням повноважень чи неефективністю, а скоріше навпаки, було чи не єдиною на той час можливістю відновлення постійної подачі питної води мешканцям Волоського і прилеглих сіл. Попередній надавач послуги водопостачання КП «Дніпроводоканал» не мало наміру вкладати кошти у відновлення зношених мереж водопостачання, для великого комунального підприємства не було пріоритетом постачання води мешканцям невеликих сіл сусідньої громади, більш економічно вигідно було відмовитись від обслуговування цих сіл. Староста Волоського Андрій Пінчук зазначив: «Коли мене обрали, було тільки одне

прохання — зробіть щось із водою» [8]. За допомогою однодумців та фінансової підтримки сільської ради, обласної ради, фонду громади, мешканців та проєкту DESPRO вдалося відновити водопостачання і налагодити утримання та обслуговування. Для того щоб кардинально змінити ситуацію, Новоолександрівській громаді знадобилося чотири роки і 32 млн грн. Від 2016 р. Волооське — приклад успішної децентралізації. Існуюча до реформи Волоська сільська рада не змогла вирішити проблему, саме завдяки формуванню більш спроможної Новоолександрівської громади стало можливим забезпечити водою Волоський старостинський округ. У табл. 1 виконано порівняння доходу КП «Волоські мережі» за 2020–2023 рр. і зіставлення його з актуальною на той час межею перебування на спрощеній системі оподаткування.

Таблиця 1

ДОХІД КП «ВОЛОСЬКІ МЕРЕЖІ»

№	Роки	2020	2021	2022	2023
1	Дохід КП, тис. грн	4209,2	4105,9	3368,3	4474,1
2	Межа перебування на спрощеній системі оподаткування, тис. грн	6497,3	7002,0	7585,0	8285,7

Джерело: [9].

Інформація з табл. 1 свідчить, що доходи підприємства у 2020–2024 рр. не досягали граничної суми перебування на спрощеній системі оподаткування. Фактично за можливості перебування на спрощеній системі оподаткування КП «Волоські мережі» могло б обрати третю групу платника єдиного податку.

Ще у 2020 р. у Стратегічній пропозиції щодо політики водопостачання та водовідведення проєкт DESPRO приділив увагу питанню застосування спрощеної системи оподаткування для операторів малих систем водопостачання. Опираючись на свій 14-ти річний досвід розвитку місцевого самоврядування і маючи понад 150 реалізованих проєктів водопостачання у сільській місцевості, DESPRO наголошує, що спрощена система оподаткування, яка застосовується до приватних структур, є недоступною для комунальних підприємств, що призводить до додаткових витрат, паперової тяганини і встановлює нерівність між комунальними та приватними операторами, причому на користь останніх [10]. Для

наглядної різниці між спрощеною і загальною системами оподаткування зведемо дані у табл. 2.

Таблиця 2

ПОРІВНЯННЯ СИСТЕМ ОПОДАТКУВАННЯ

№	Категорія	Загальна система	Спрощена система, 5%
1	Податок на прибуток	18 % від прибутку	«—»
2	Податок на додану вартість	«—» — якщо обсяг оподатковуваних операцій менше 1 млн грн (за 12 міс.) 20 % — якщо обсяг оподатковуваних операцій більше 1 млн грн. (за 12 міс.)	«—» у разі сплати ЄП 5 %
3	Єдиний податок	—	5 % від доходу
4	Складність ведення обліку	Висока	Середня
5	Кваліфікація бухгалтера	Висока	Середня
6	Бажаний статус постачальника товарів, послуг	Платник ПДВ	Неважливо
7	Сума річного доходу	Без обмежень	До 1167 мінімальних ЗП

Опція перебування на ставці у 3 % єдиного податку та сплаті податку на додану вартість за ставкою 20 % не розглядалася у табл. 2 через те, що це нівелює майже всі переваги спрощеної системи оподаткування перед загальною у разі надання послуги водопостачання в малій громаді. Саме сплата єдиного податку за ставкою 5 % і відсутність зобов'язань з податку на додану вартість є бажаною системою оподаткування для комунальних підприємств — малих надавачів послуг водопостачання.

Рядок 4 і рядок 5 табл. 2 присвячено питанням ведення обліку. Для багатьох комунальних підприємств є проблемою знайти кваліфікованого бухгалтера, що має високу кваліфікацію, досвід роботи з податком на додану вартість та ще й готовність працювати у галузі, яка не може запропонувати конкурентну заробітну пла-

ту. Яскравим прикладом слугує КП «Волоські мережі», підприємство не змогло знайти кваліфікованого бухгалтера і вимушено було віддати на аутсорсинг ведення бухгалтерського та податкового обліку.

Щодо податку на прибуток, то, зважаючи на зазначені вище узагальнені дані щодо тарифу на послугу водопостачання та її собівартості, питання сплати податку на прибуток не критичне, тому що підприємства часто працюють на межі рентабельності, або й сильно залежать від допомоги засновника. За таких обставин складається враження, що перехід на сплату єдиного податку за ставкою 5 % може призвести до збільшення податкового навантаження. Для якісної оцінки зміни податкового навантаження необхідно врахувати вплив податку на додану вартість на кінцевий результат.

Питне централізоване водопостачання являє собою послугу, яка створює значну частину доданої вартості та оподатковується податком на додану вартість за звичайною ставкою у 20%. Для наглядного прикладу розглянуто структуру тарифу на послугу водопостачання ліцензіату НКРЕКП, надавача послуги водопостачання у м. Івано-Франківськ (рис. 1). Цей тариф діє з 01.06.2024 і становить 17,37 грн без податку на додану вартість. У структурі тарифу одні лише витрати на оплату праці та соціальні відрахування займають 49 %, якщо ще врахувати амортизацію та податки, тоді виходить, що 63 % у структурі тарифу створюють додану вартість [11]. Сума податкового зобов'язання з податку на додану вартість більш ніж удвічі перевищуватиме суму податкового кредиту, на яку буде зменшено суму податкового зобов'язання. На підтвердження цього твердження, за інформацією зі звіту про рух грошових коштів підприємства за 2022 р., надходження від реалізації продукції склали 293 801 тис. грн, а витрати на оплату зобов'язань з податку на додану вартість — 29 702 тис. грн [12].

У структурі тарифу невеликих комунальних підприємств, які отримують воду з власних джерел водопостачання, частка заробітної плати займає близько 50 %. За такої структури тарифу близько 10 % вартості послуги централізованого водопостачання перераховується до державного бюджету у вигляді сплати зобов'язання з податку на додану вартість.

Податок на додану вартість вважається несправедливим податком через те, що зобов'язання зі сплати податку на додану вартість не залежать від того чи отримано позитивний фінансовий результат, чи ні, сума податку до сплати залежить від доданої ва-

рості. Фактично складається ситуація, коли комунальні підприємства — надавачі соціально важливої послуги, які працюють на межі рентабельності та часто залежать від субсидій із місцевих бюджетів, вимушені перераховувати значні суми податку на додану вартість до державного бюджету.

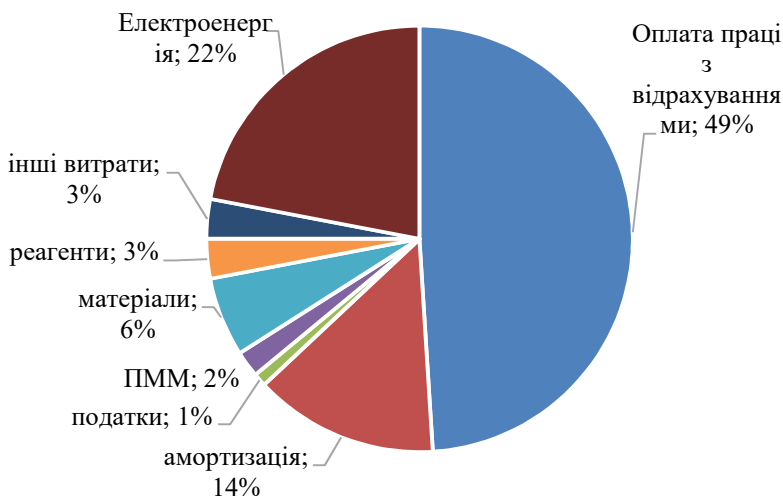

Рис. 1. Структура тарифу КП «Івано-Франківськводокотехпром»

Отже, якщо в комплексі розглядати застосування спрощеної та загальної систем оподаткування, то з позицій податкового навантаження, яке сукупно створюють податок на прибуток і додану вартість, перехід на єдиний податок у 5 % приблизно вдвічі зменшить зобов'язання зі сплати податків. Крім того, єдиний податок надходить до місцевого бюджету.

Усе зазначене вище вказує на те, що у сфері питного водопостачання отримання права перебування комунальних підприємств на спрощеній системі оподаткування сприятиме оптимізації організаційно-управлінської структури, дасть змогу зменшити податкове навантаження та виокремити внутрішні резерви для покращення фінансування галузі та ще й забезпечить рівність приватних і комунальних форм утримання та обслуговування. Надання права невеликим комунальним підприємствам перебувати на спрощеній системі не порушує основну її мету — стимулювання розвитку бізнесу та зменшення неформальної діяльності. Обмеження, яке встановив ПКУ у пп. 291.5.5, скоріше є

запобіжником, завданням якого стримати від використання суб'єктами господарювання спрощеної системи оподаткування з метою ухилення від оподаткування. Створені органами місцевого самоврядування комунальні підприємства не повинні попадати під дію пп. 291.5.5 ПКУ.

Якоюсь мірою питання про застосування комунальними підприємствами — надавачами послуги водопостачання спрощеної системи оподаткування, постало з причини відсутності зниженої ставки податку на додану вартість та певної обмеженості органів місцевого самоврядування у виборі способу організації послуги водопостачання. Впровадження зниженої ставки оподаткування для послуги централізованого водопостачання значно б покращило фінансове становище надавачів послуги. Крім того, використання зниженої ставки оподаткування податком на додану вартість є широко розповсюдженою практикою у країнах Європейського Союзу. З 27 країн знижену ставку для послуги водопостачання використовує 19 країн [13]. І відхід від моделі «підприємства питного водопостачання» при наданні послуги міг би дозволити органам місцевого самоврядування самостійно надавати послугу централізованого водопостачання. Така модель прямого управління має широке застосування серед невеликих громад Швейцарії [14] і Польщі.

Висновки. Належна організація та функціонування системи утримання та обслуговування є важливим елементом на шляху досягнення загального і рівноправного доступу до безпечної і недорогої питної води для всіх. Комунальне підприємство — найбільш розповсюджена організаційно-правова форма надання послуг питного водопостачання, а у разі організації послуги у невеликих сільських і селищних громадах залишається ледь не єдиною формою, яка дає можливість органам місцевого самоврядування реалізувати повноваження із забезпечення населення питною водою.

Підкреслено, що, не зважаючи на вагоме соціальне значення та умовну комерційність сфери водопостачання, надавачі послуг централізованого питного водопостачання не мають пільг з оподаткування. Крім того, найбільш розповсюджена форма утримання й обслуговування — комунальне підприємство, обмежене у доступі до спрощеної системи оподаткування.

Розглянуто умови перебування на спрощеній системі оподаткування та визначено, що за характером та особливостями своєї діяльності, комунальні підприємства, які надають послугу централізованого питного водопостачання у невеликих сільських

та селищних громадах, могли б перебувати на третій групі платника єдиного податку. Виконано порівняння загальної та спрощеної системи оподаткування в контексті їх застосування до комунальних підприємств з сумою річного доходу в межах 1167-ми мінімальних заробітних плат. Визначено, що велика частина доданої вартості, яка міститься у вартості послуги централізованого водопостачання, призводить до сплати значних сум податку на додану вартість до державного бюджету.

Встановлено, що надання комунальним підприємствам права переходу на спрощену системи оподаткування сприятиме покращенню фінансового забезпечення галузі водопостачання, справедливому перерозподілу податкового навантаження, спрощенню ведення бухгалтерського та податкового обліку.

Важливим для подальшого розвитку сфери питного водопостачання є продовження пошуків та удосконалення організаційно-правових, управлінських та фінансових інструментів направлених на забезпечення населення якісною питною водою.

Література

1. Resolution 64/292. The human right to water and sanitation // General Assembly of the United Nations. URL:

<https://undocs.org/Home/Mobile?FinalSymbol=A%2FRES%2F64%2F292&Language=E&DeviceType=Desktop&LangRequested=False>.

2. Resolution 70/1. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development // General Assembly of the United Nations. URL:

https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/globalcompact/A_RES_70_1_E.pdf.

3. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року. Указ Президента України від 30 вересня 2019 №722/2019. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>

4. Сороковська С. В. Державна політика України у сфері питного водопостачання в контексті глобальних цілей сталого розвитку / С. В. Сороковська // Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. Серія «Державне управління». — 2018. — № 2 (89). — С. 34–40.

5. Реєстр суб'єктів господарювання, які провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, діяльність яких регулюється НКРЕКП, станом на 31.08.2024 // НКРЕКП. URL: <http://surl.li/ahfyua>.

6. Кавун А. (2024). Оподаткування податком на додану вартість послуги з централізованого постачання питної води. Комунальне господарство міст, 2(183), 48–54. <https://doi.org/10.33042/2522-1809-2024-2-183-48-54>

7. Національна доповідь про якість питної води та стан питного водопостачання в Україні у 2022 році // Мінрегіон. URL: <https://mtu.gov.ua/content/nacionalna-dopovid-pro-yakist-pitnoi-vodi-ta-stan-pitnogo-vodopostachannya-v-ukraini.html>

8. Скібіцька Ю. Якщо в селі немає води і все завалено сміттям, то навщо тоді церква?. Бабель. URL: <http://surl.li/jtwquq>.

9. КП «Волоські мережі» 40356447. Опендатабот. URL: <https://opendatabot.ua/c/40356447>.

10 Водопостачання та водовідведення у малих громадах в Україні: напрямки змін/ Швейцарсько-український проект “Підтримка децентралізації в Україні” — DESPRO. — 2020. URL: <http://despro.org.ua/news/detail.php?ID=2245>

11 Структура тарифів КП «Івано-Франківськводотехпром» [Електронний ресурс] // НКРЕКП. — URL: <http://surl.li/qnirn>.

12. Звіт про рух грошових коштів за 2022 рік // КП «Івано-Франківськводокотехпром». URL: <http://surl.li/qnizo>.

13. VAT in Europe // Marosa Ltd. URL: <https://marosavat.com/vat/>.

14. Сороковський В., Сороковська С. (2012). Організація питного водопостачання у селах Швейцарії. URL: <http://despro.org.ua/upload/Book-Switzerland-%2014%2009%202012%20v%20pechat.pdf>

References

1. General Assembly of the United Nations (2010), “Resolution 64/292. The human right to water and sanitation”, available at: <https://undocs.org/Home/Mobile?FinalSymbol=A%2FRES%2F64%2F292&Language=E&DeviceType=Desktop&LangRequested=False>

2. General Assembly of the United Nations (2015), “Resolution 70/1. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development” available at: https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/globalcompact/A_RES_70_1_E.pdf

3. Ukaz Prezidenta Ukrainy (Decree of the President of Ukraine). About the Sustainable Development Goals of Ukraine for the period until 2030. (2019). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>

4. Sorokovska, S. (2018). “The State policy in Ukraine in the sphere of drinking water supply in the context of global goals of sustainable development goals”, Bulletin of the National Academy of Public Administration under the President of Ukraine, Vol 2(89), p.34–40.

5. National Commission for State Regulation of Energy and Public Utilities (2024), “Register of entities operating in the fields of energy and communal services, whose activities are regulated by the National Commission for State Regulation of Energy and Public Utilities, as of August 31, 2024”, available at: <http://surl.li/ahfyua>.

6. Kavun, A. (2024). Taxation of centralized drinking water supply services with value added tax. *Municipal Economy of Cities*, 2(183), 48–54. <https://doi.org/10.33042/2522-1809-2024-2-183-48-54>

7. The Official site of the Ministry of Regional Development, Construction and Housing and Communal Services of Ukraine, “The National Report on the Quality of Drinking Water and the State of Drinking Water Supply in Ukraine in 2022”, available at: <https://mtu.gov.ua/content/nacionalna-dopovid-pro-yakist-pitnoi-vodi-ta-tan-pitnogo-vodopostachannya-v-ukraini.html>

8. Babel (2019), If there is no water in the village and everything is covered with garbage, then why is there a church? available at: <http://surl.li/jtwquq>

9. Opendatabot (2024), KP «Voloski Merezhi» 40356447. available at: <https://opendatabot.ua/c/40356447>

10. The Swiss-Ukrainian Decentralization Support Project DESPRO (2020), “Position paper: Water Supply and Sanitation in Ukraine”, available at: <http://despro.org.ua/news/detail.php?ID=2245>

11. National Commission for State Regulation of Energy and Public Utilities (2024), “Tariff structures of ME Ivano-Frankivskvodoecotechprom”, available at: <http://surl.li/qnirn>.

12. ME Ivano-Frankivskvodoecotechprom (2023), “Statement of cash flow for 2022”, — available at: <http://surl.li/qnizo>.

13. Marosa Ltd (2024), “VAT in Europe”, available at: <https://marosavat.com/vat/>.

14. Sorokovska S., Sorokovskyi V. (2012), “Organization of drinking water supply in the villages of Switherland”, Swiss-Ukrainian Decentralization Support Project DESPRO, available at: <http://despro.org.ua/upload/Book-Switzerland-%2014%2009%202012%20v%20pechat.pdf>

Стаття надійшла до редакції 01.10.2024.